

v zemlji neplodni, in ugasniti plamenu očetove ljubezni v sercu nehvaležnega sina“.

Ahmet umolkne, sin mu pa spodobno poljubi očetovo roko in obeča mu zvesto ravnati svoje življenje po prejetem nauku. **Kobe.**

Novičar iz raznih krajev.

Dosihmal je bilo le iz kratkih telegrafnih naznanil znano, kako je rusovska vlada sprejela ponudbe miru. Sedaj pa se vé to natanko iz vradnega petrogradskega časnika „Journal de St. Petersburg“ od 7/19. t. m., kateri o ti važni zadevi blizo tole piše: „Živo je ganila vso Evropo tista novica, da je avstrijska vlada v Petrograd poslala od zaveznikov poterjene ponudbe za mir. Cesarska (rusovska) vlada je pa za svojo stran prvo stopnjo na poti mirne sprave še s tem storila, da je v pismu od 11/23. decembra, ki je bilo razglašeno v vsih ptujih časnikih, povedala, kaj da je pripravljena darovati ustanovitvi miru. Tako se je od obéh strani razodela želja, naj bi čas premirja, katero je zimsko vreme usililo armadam, se na to obernil, da bi se spolnile želje, ki se enoglasno in povsod glasijo za hitri sklep miru. V ravno omenjenem pismu je cesarska vlada tiste čvetele člene, ki jih je dunajski zbor sestavil, za podlogo novega pogajanja vzela in zastran tretjega člena, zavoljo kterega se je dunajski zbor sperl in razderl, sedaj nekaj nasvetovala, kar se v bistvenem zapopadku vjema z onem, kar so zavezne vlade takrat terjale. Te ponudbe, ki nam jih je sedaj avstrijska vlada izročila, se upirajo na enake poglavitne pravila, namreč: da naj černo morje bode vsem odperito po pogodbi, katero naj rusovska in turška vlada neposredno med seboj sklenete in v kateri naj vzajemno določite, koliko vojnihih ladij naj vsaka na tem morji ima za brambo svojega primorja. Ravno omenjene nove ponudbe se od unih, ki jih je rusovska vlada v svojem pismu 11/23. razglasila, bistveno ločijo le v nasvetovani prenapredbi meje med Moldavo in Besarabijo, in to naj se zgodi v zamenjo tistih krajev, ki so si jih zavezniki na rusovski zemlji prisvojili. Tù ni mesto za to, da bi pretresovali: ktere ponudbe so boljše za mir v Turčiji in varnost Europe. Dosti je, da rečemo, da v mnozih poglavitnih rečeh ste si obojne ponudbe enoglasno bile. Gledé na to soglasje, gledé na vesoljne želje, gledé na čedalje večjo silo, ki se nam protistavlja, in gledé na to, kar bi Rusija podaljšani vojski še žertovati mogla, noče cesarska vlada zavolj postranskih reči dalje odlašati dela mirne sprave, ktera ji je tako živo pri sercu. Vsled vsega tega je rusovska vlada poterdila ji od avstrijske vlade predložene ponudbe, da naj bojo osnova za obravnavo mirne sprave. Kakor je rusovska vlada v vojski svojo moč pokazala, tako hoče s tem pokazati svojo zmernost in Rusii in Europi spet mir dati.“ — Druzega gotovega se v teh zadevah še nič ne vé, kakor da bo v Parizu zbor. — Mesto Pariz bo darovalo pričakovanemu princu ali princesnji zibeljko, ktera bo veljala 546.000 frankov. — Na Saksonskem se je nedavnej sodniški svetovavec S. pri preiskavi smerkovega konja vcepil to strašno kužnino, ktera ga žuga ob življenje pripraviti, kar se je žalibog! že večkrat zgodilo. — 13. in 14. jan. je bila v Rimu navadna slovesnost družbenikov za razširjevanje sv. katoliške vere, v kateri se je govorilo in pélo v vsih jezicih sveta: v hebrejskem, kaldejskem, sirskem, armenskem, arab-skem, kinežkem, perzijanskem, kurdiškem, hindostanskem, bengališkem, turškem, sudanskem, tamuljskem, koptiškem, gerškem, latinskem, francozkem, španjskem, portugaljskem, laškem, angležkem, danskem, nemškem, jugoslavenskem, poljskem, ogerskem in še v več družih.

Farys *).

Pesem Mickievičeva.

Ko ladja, kadar odbeži od zemlje,
Po sinjem zvija se kristalu sladno

*) Farys je arabska beseda in pomeni blizo toliko kar jezdec. Slavni Mickievič je v nji orientalsko poezijo kaj izverstno posnel.

In persi morja z vesli hotnimi objemlje,
Labúdi vrat nad válje dviga hladno:
Tako Arabec, kedar konja goni
S čerovja na puščav raztezo,
Kopito kjer v peščeni reki šumno vtóni
Kakor v valovih vode zbeljeno železo.

Že plava v suhem morji konj moj, in razseče
S persi delfina kamnje se sipeče.

Le hitreje, le hitreje!

Že po vetru sviž zameta;

Le še više, visočeje!

Že nad klopčič peska zleta.

Moj črni konj je oblak megle sive,
Na čelu zvezda ko danica mu leskeče,
Na voljo vetrom dal je pera štravsje grive,
In bliske dir njegovih belih nog izmeče.

Lèti, vranec belonogi,

S poti gore, s poti logi!

Zastonj s senco ino s plodom

Čaka palma zelenika,

Zdiram se nje rók obódom,

Palma s sramom se umika,

Krije se v tomún oázi

Možkosti moji s šumom listov se smejaše.

Tù na mejah puščave skale so na straži,

Na Beduina z divjim gledajo ozirom

Konjskih kopit poslednji jek zasramovaje,

Tak grozé za mojim dirom:

„O neumnež, kje jezdari!

Tam ne bode obranila

Glave mu pred solnea žari

Senca palmov'ga drevesa,

Ne šotorov bele krila,

En sam šotor tam — nebesa.

Le skalovje tam nočuje,

Tam le zvezd roj nomaduje.“

Nič té grožnje niso zdale,

Dirjam le in skoke dvojim,

Ozrem se, za dirom mojim

Daleč skale so ostale,

Čer za čerom v dolgem redu

Skrivaje se moj'mu gledu.

Postónja sliši grožnje njih in berž verjame,

Da v plen dobila Beduina bo v puščavi,

S perotama v pregon spusti se ná me

In trikrat zvije čeren venec moji glavi.

„Merho voham — kroka z zraka —

Jezdec in konj sta bedaka,

Jezdec išče poti sleda,

Konj po paši v pesku gleda:

Trud zastonj je, kdor sem zajde,

Nikdar več nazaj ne najde.

Po teh potih veter hodi

S sabo sled svoj odnašaje,

Po tej loki konj ne blodi,

Ta le pase kačje zmaje,

Tù le merha prenočuje

In postónja nomaduje.“

Krokaje z bliskokrempļi me v oči preklinja,

In trikrat se pogledava z očmi v očesa.

Kdo se je zgenil? Tič se zgenil, šel v nebesa.

Ko kárat ga hočem, roka lok napenja

In tiča za menoj okó derži v oziru,

Že visel je v ozračji kakor črna pika

Ko vrabec zdaj — metulj — komár — velika,

Potem se raztopí v obnebja širu.

Lèti, vranec, dirno v gonje,

S poti, skale in postónje! (Konec sledí.)

Stan kursa na Dunaji 30. januarija 1856.

5	°/o	86 1/2	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	72 fl.
Obligacije	4 1/2	76 1/2	fl.	Windišgrac. „ „	24 3/4 „
državnega	4	68	fl.	Waldstein. „ „	20 „ 24 3/4 „
dolga	3	51	fl.	Keglevičeve „ „	10 „ 11 1/2 „
	2 1/2	43 1/2	fl.	Cesarski cekini.	5 fl. —
Oblig. 5°/o od leta 1851	B —		fl.	Napoleonor (20 frankov)	8 fl. 18
Oblig. zemljiš. odkupa 5°/o	77		fl.	Suverendor	14 fl. 30
Zajem od leta 1834 . . .	240		fl.	Ruski imperial	8 fl. 32
„ „ 1839 . . .	139		fl.	Pruski Fridrihsdor . . .	8 fl. 45
„ z loterijo od leta 1854			fl.	Angležki suverendor . .	10 fl. 34
		105	fl.		
„ národní od leta 1854			fl.	Nadavk (agio) srebra:	
		88 1/4	fl.	na 100 fl.	7 1/2 fl.